

Uredništvo in upravnništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“
Izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.
Rokopisi se ne vračajo.
Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.
Telefon št. 113.

STRAŽA

Naročilna lista:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila
se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrate; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 31.

Maribor, dne 15. marca 1911.

Letnik III.

Versko vprašanje in so- cializem.

Versko vprašanje vzbuja med socialno demo-
kracijo vedno več pozornosti. Revija „Sozialistische
Monatshefte“ se peča skoro da redno z vprašanjem:
„vera v socializmu.“

V zadnjem zvezku obravnava Pavel Kampme-
yer versko zedinjenje v socializmu in meni pri raz-
motrivanju sedanjih verskih izpovedanj, „da razvija-
jo le v redkih slučajih živ, vse konfesionelne pred-
sodke odstranjujoč čut enotnosti in skupnosti, res pr-
vo, ustvarjajoče socialno razpoloženje.“ In vendar je
po Kampmeyerju socialna misel glavni temelj prave
religije, „kajti religiozen človek je v svojem bistvu
toleranten in se vdejstvuje socialno. V tem oziru mo-
ra socialistični program temeljiti vedno v zavesti po-
polne verske tolerance, ker le potem zamore religioz-
na misel v okvirju socialne demokracije uspešno u-
stvarjati in graditi.“

Kampmeyer seveda nima pravega pojma o res-
nični religiji, kajti drugače bi moral vedeti, da je res-
nica na vseh poljih intolerantna, ker je sama sebi
dolžna, da nasprotuje zmoti. To spada že k bistvu
resnice, torej tudi k bistvu prave religije. To pa v
pravem pomenu besede ne smemo imenovati „intole-
ranco“, kakor tudi ne smemo solnce imenovati intole-
rantno, ker razganja temo. Ker se katoliška cerkev
smatra za vir resnice, ker svojo resničnost kakor po-
polnoma upravičeno dokazuje, in ker radi tega vsako
drugo religijo kot zmotno spoznava in zmetava, ji
ne moremo predbacivati, da bi bila intolerantna. Pa
tudi drugi Kampmeyerjev dokaz je za nič.

Katoliška vera in njena edino prava zastopni-
ca: katoliška cerkev, ni nesocialna. Njeni nauki o
ljubezni do bližnjega, njena družabna oblika, njena
zgodovina, to so vse glasne priče njenega socialnega
čuta. Ona je res vzor prave in globoke solidarnosti.

Kampmeyer smatra „za največji kulturni čin
Marksovega socializma, da se je zainteresiral in po-
globil v ekonomično-socialnega človeka in ne v filo-
sofičnega ali religioznega, da je postavil v središče
svojega velikopoteznega socialističnega programa eko-
nomični interes, ki je pri luteranih, katolikih in židih
enako razvit.“

Zato graja in zavrača Kampmeyer Bakunina,
katerega geslo je bilo: „Noben gospod, noben Bog“,
ki je tedaj ustvaril ateistično-anarhistično-revolucio-
narni program. Pred uganko pa nas vse stavi Kamp-
meyer, ko nam na koncu svojih razmotrivanj zatr-
juje:

„V socialistično-družabnem življenju je podan
neki, pripadniki vseh konfesij združujoči moment. Ta
moment preveva socialno-demokracični program, v
katerem ni najti ne sence kakega ateističnega ali pa
vsaj proticerkvenega svetovnega naziranja.“

Kaj poreče k temu krščansko delavstvo? Kaj
katoliška duhovščina? Kaj avstrijski sodrugi sami,
ki so povsod, kjer se gre za napade na vero in na
cerkev. Bojimo se, da bi bila za Kampmeyerja nji-
hova sodba uničujoča.

Vesele dogodbe iz nem- nacionalnega tabora.

Maribor, 14. marca.

Kakor že marsikomu znano, med našimi nem-
škimi nacionalci ni vse zlato, kar se sveti. O kaki
enotnosti ni ne duha ne sluha, ter so zahrbtnosti in
intrige na dnevnem redu. Dve kliki sta, ki se pobija-
ta na ne ravno čeden način med sabo. Ena se zbira
okrog „Marburgerce“ in veruje v političnega boga —
Malika, druga pa poje hozano poslancu Wastianu. V
zadnji seji občinskega sveta dne 8. t. m. je vložil ob-
činski svetnik Scheidbach nujni predlog, v katerem
opozarja, da se je vršilo dne 14. februarja v Gradcu
zborovanje, na katerem je po poročilu graških listov
neki govornik (dr. Wanek) izjavil, da je bivši držav-
ni poslanec mesta Maribor Wastian radi svoje ne-
zmožnosti zaigral svoj mandat na socialdemokrate.
To je sramotjenje imenovanega poslanca, ki ga mora-
mo zavrniti, in občinski svet naj izreče Wastianu za-
upnico. Nadalje se je določilo na dotičnem shodu, ka-
kor tudi poročajo listi, da bodo pri prihodnjih volit-
vah postavili vsenemci v Mariboru lastnega kandida-
ta. To je vmešavanje tujcev (?!), ki se ga mora isto-
tako zavrniti. Konečno se izraža v predlogu „Mar-
burgerci“ obžalovanje, ker se ni postavila v bran za
Wastiana radi napadov na omenjenem shodu. Pred-
log je bil podpisan razun od Scheidbacha še do ob-

činskih svetnikov: Polegeg, dr. Resner, Kahler, Bin-
der, Matzhöld, Bernhard, Wolf in Lendler.

Utemeljeval je predlog Kahler, ki je med dru-
gim povdarjal: Wastiana je imenoval občinski svet
mariborski za častnega meščana. S tem je hotel o-
značiti njegove zmožnosti za poslanca. Očitane, da je
Wastian zgubil mariborski mandat radi svoje nezmož-
nosti, ni žaljivo samo za Wastiana, ampak tudi za
občinski svet, ki je potemtakem nezmožnega človeka
izvolil za častnega meščana. Po utemeljitvi je bil ta
predlog, ki razkriva vso razdrapanost v nemškoni-
cionalnem taboru, a je posebno hud poper za „Marbur-
gerce“, katero je občinski svet tako slovesno obsodil,
sprejet.

S tem pa afera še ni dokončana. Kakor je bilo
pričakovati, „Marburgerce“ hroce ni hladnodušno
spravila v žep. Bržčas se ji je zdelo preneumno, da
bi ji kdo bral levite radi Wastiana, kateremu je iz
gotovih privatnih interesov — Wastian je preskrbel
Rabitschu tiskarsko koncesijo — že dolgo časa sem
gorka, zato ga v svojem komentarju in odgovoru na
Scheidbachov predlog tako-le zbada in vleče:

„Če kdo kandidira v parlament, mora vedeti,
da se ga bo v parlamentu in na posameznih volilnih
shodih napadalo; kdor zida svojo hišo ob cesti, mora
pustiti ljudi govoriti. Če se pa čuti poslanec v parla-
mentu ali na shodu, ki se je vršil mogoče bogve kje,
od kakega govornika razžaljenega, bo, če se mu ta
stvar zdi toliko vredna, že sam vedel, kaj mu je sto-
riti. On lahko govornika pozove na dvboj (!), ga
lahko toži pri okrajnem sodišču radi žaljenja časti
(?), lahko tudi v kakem časniku odgovori na žalje-
nje — kakor se mu pač ljubi in kakršne narave (?)
je pač dotični. Če bi vsak poslanec rabil kako časn-
karsko mamco, bi bilo pač žalostno. Kateri poslanec
pa še ni bil od nasprotne stranke napaden?“

In potem še konča:

„Prepričani smo, da gospod Scheidbach posl.
Wastianu s svojim predlogom, kolikor se tiče našega
lista, ni napravil posebnega veselja; kajti po tem
Scheidbachovem predlogu se zdi, kakor da bi se po-
slanec Wastian celo v svojem graškem volilnem oko-
lišču ne upal ganiti, če ga kdo tam na časti razžali.“

Da, da, hvaležnost ni plačilo sveta, to čuti se-
daj tudi gospod Wastian, ko mu hoče Malik in nje-
gova klika spodnesti ponosni stolec!

PODLISTEK.

Dr. Ivan Geršak.

Pravi spominek ni on iz kovin,
Pravi spominek je: v sreih spomin.
Bodenstedt.

Ni ga več! On, ki nas je toliko let budil, je
sam zaspal! Umrli je dr. Ivan Geršak! — umrl je
prej (11. nov. 1910) dr. Ivan Omulec! Skoraj si ne
moremo misliti Ormoža brez teh dveh mož; bila sta
tipični osebi, ki sta celemu kraju pritisnila pečat svoje
močne osebnosti. Dr. Omulec je bil sicer 11 let mlaj-
ši, orjaške postave, močan in čvrst, vedno zdrav. Dr.
Geršak pa bolj šibek, vendar žilav ter do zadnjega
časa poln življenjske sile.

Kakor po postavi, tako sta bila tudi drugače
različna.

Dr. Geršak je imel železno voljo, bil je avto-
krat, ki ni maral ugovora, dr. Omulec pa bolj me-
hak, popustljiv in pripravljen za uvaževanje drugih
mnenj.

Oba sta bila dolgo let v Ormožu, oba sta bila
voditelja Slovencev ormoškega okraja; z obema je bil
združen ne le velik del zgodovine tega okraja, am-
pak tudi kos zgodovine slovenskega naroda.

Geršak se je rodil leta 1839 pri Sv. Petru pod
Sv. gorami. Gimnazijo je izvršil v Celju, pravno fa-
kulteto na graški univerzi, oboje vseskozi z odliko.
Bival je potem nekaj časa v nekaterih aristokratskih
hišah (baron Konrad itd.) kot učitelj, potem pa je sto-
pil v službo za koncipienta pri dr. Dominkušu v Ma-
riboru, kjer je bil med ustanovniki „Slovenskega Na-
roda“ in nazadnje pri dr. Križanu v Ptuj.

Nameraval je postati vseučilišni profesor civil-
nega prava v Gradcu, in je imel že dovoljenje od mi-
nistra, da se habilitira kot docent. Pa usoda je odlo-

čila drugače. Državni zbor iste postavke ni dovolil in
Geršakove nade so bile pokopane.

Potegoval se je torej za notarska mesta in je
bil leta 1871 imenovan za notarja v Ormožu. Tu je
ostal vseh 40 let do svoje smrti.

Ko je prišel dr. Geršak v Ormož še ni bilo tu
dosti slovenske zavednosti, šopirila se je povsod nem-
škutarija, ki je tlačila kakor mora naš tako lep or-
moški okraj. Dr. Geršak je začel takoj celino orati.
Njegov bistri um je takoj spoznal, kako je treba de-
lati. Njegova deviza je bila: združujmo se na vseh
poljih in idimo med narod! Njegovo delovanje je bilo
uspešno, ker je bil mož bistrega uma, nenavadne
energije in železne volje.

Izprevidel je, da postane narod samostojen, če
se gmotno na gospodarskem polju osvobodi tujega ka-
pitala. Ustanovil je torej leta 1876 ormoško posojilnico,
katero je do svoje smrti, torej celih 35 let, kot načel-
nik uspešno in spretno vodil. Delal je za posojilnico
tiho, mirno, pa neumorno. Posojilnica bo težko pogre-
šala takega načelnika. On jo je spravil do veljave in
lepega rezervnega fonda; najlepša in edina dvonad-
stropna hiša v Ormožu je njena last.

Dr. Geršak je videl, da temelji večji del gospo-
darstva ormoškega okraja na vinoreji; zato je l. 1891
ustanovil vinorejsko društvo, ki je imelo tudi lepo po-
sestvo.

On pa je tudi opazil, da s tem še ni našim kme-
tom pomagano, če pridelajo dosti vina, ako ga ne mo-
rejo povoljno razpečati ali za vsako ceno pod vred-
nostjo prodati. V tem oziru je ustanovil leta 1898 kle-
tarsko društvo, ki bi naj bilo posredovalnica med pro-
ducenti in konsumenti. Vsi vinogradniki torej, ki so
udje tega društva, naj prepustijo svoj vinski pridelek
za navadno ceno društvu, katero ga potem počasi ši-
rom po svetu proda. Žal, da se njegovi vrli nameni
miso od vseh merodajnih faktorjev podpirali; še celo
ovire so mu delali.

Tako je bilo njegovo delo za kmetijstvo, katero

je kot načelnik ormoške kmetijske podružnice v vsem
obsegu pospeševal z besedo in peresom.

Spisal je razun več člankov o gospodarskih in
zadružniških rečeh tudi poučno knjigo „Slovenski Šta-
jar“, katero je, kakor se mi zdi, izdala Slovenska
matica. Pa tudi na politično-narodnem polju je bil rav-
no tako neumorno delaven.

Leta 1880 je ustanovil katoliško politično druš-
vo za ormoški okraj „Sloga“, katerega načelnik je bil
do zadnjih let. To društvo se je naglo razvijalo in
pripomoglo dosti k narodni zavednosti.

Okrajni zastop ormoški je bil v nemških rokah.
Leta 1884 ga je dr. Geršak Nemcem iztrgal in postal
njegov prvi slovenski načelnik. Tudi v perijodah
1887, 1890 in 1893 je bil on načelnik okrajnega zasto-
pa. V vseh teh letih do 1899 je bil tudi ud okrajnega
šolskega sveta. Kako se je tu bojeval za pravice slo-
venskega jezika, slovenske šole in slovenske učitelje,
je marsikomu znano.

On je bil vedno in povsod v prvi vrsti v boju
ter je s svojo nenavadno nadarjenostjo premagal vse
težkoče. Ko je l. 1880 cesar potoval po slovenskih de-
želah, se mu je šel rajni dr. Geršak na čelu Sloven-
cev iz južno-lzhodne Štajerske v Ptuj poklonit ter ga
je slovensko nagovoril.

On torej ni bil le voditelj, nego tudi prost boje-
vnik za naše koristi in naše pravice.

Omenili bi še, da je bil pokojni dvakrat res sre-
čno oženjen ter da živi od njegovih otrok, od katerih
je sin Ciril nadepoln stavbenik v Ormožu, umri dne
9. decembra 1910, le še sin dr. Milan Geršak, c. kr.
sodnik v Ljubljani.

Umevno je, da je ormoškim Slovincem težko pri
srcu, da gledajo z žalostnimi očmi v bodočnost, ker
jih je zapustil dober voditelj. Pa mi se, dragi Ivan,
tolažimo, ker vemo, da plava tvoj duh nad nami, ki
nas čuva in navdušuje: naj vstrajamo. Mi se hočemo
tebe spominjati, hočemo ti biti hvaležni in obetamo.
da te bomo posnemali!

Mohorjeva družba.

Da se družba obdrži na svoji višini, mora povprečno na vsakih 14 prebivalcev priti en ud. Na Slovence, ki so razkropljeni po svetu, in na Slovence, ki prebivajo ob mejah naše domovine, po Beneškem, Ogrskem in deloma po Koroškem in Primorskem, seveda ne moremo toliko računati. Za čisto slovenske in narodno zavedne kraje se torej zamore postaviti načelo: Pasivne so fare, kjer pride na več kot 14 prebivalcev en ud, aktivne pa, kjer pride na manj kot 14 prebivalcev en ud. Številka 14 pa velja kot nekako normalna.

Na Štajerskem je po dekanijah, odkoder so že prišle pole iz vseh far, razmerje sledeče:

Braslovče.

Župnija	Število udov lani	Število udov letos	Več ali manj kot lani	Na koliko pre- bivalcev en ud
Gomilsko	112	117	+5	10.9
Št. Andraž	82	86	+4	11.1
Braslovče	231	221	-10	12.2
Št. Jurij ob Taboru	166	151	-15	14.43
Šmartno na Paki	155	150	-5	14.44
Vransko	179	171	-8	14.9
Sv. Pavel na Preboldu	195	135	-60	18.6
Marija-Reka	29	22	-7	21.3
Vseh skupaj	1149	1053	-96	

Povprečno pride v tej dekaniji po en ud na 14 prebivalcev. Torej je popolnoma normalna. Sicer je pa nazadovale letos število udov za 96. Neznatno nazadovale je število v dveh župnijah: Gomilsko in Št. Andraž. Nazadovale v vseh ostalih, občutno pri Sv. Pavlu (za 60), v Šmartnu (za 22) in v Št. Juriju (za 15). Najslabša je Marija Reka, najboljša je Gomilsko.

Jarenina.

Župnija	Število udov lani	Število udov letos	Več ali manj kot lani	Na koliko pre- bivalcev en ud
Jarenina	194	201	+7	15.4
Sv. Jakob v Slov. gor.	171	173	+2	15.7
Sv. Jurij ob Pesnici	82	90	+8	16.7
Št. Jlj v Slov. gor.	125	177	+52	17.4
Spodnja sv. Kungota	58	66	+8	21.5
Svečina	83	87	+4	23.5
Vseh skupaj	713	794	+81	

Povprečno pride v tem dekanatu na 17.57 prebivalcev en ud. Število udov je sicer v vseh farah napredovalo, najbolj v Št. Ilju, vendar se število udov še ne nahaja na srednji črti. Najslabša je Svečina, najboljša Jarenina.

Maribor-desnibreg.

Župnija	Število udov lani	Število udov letos	Več ali manj kot lani	Na koliko pre- bivalcev en ud
Dev. Marija v Puščavi	127	118	-9	11.9
Ruše	120	116	-4	23.3
Sv. Lovrenc v Puščavi	122	121	-1	27.9
Lembah	38	29	-9	69.4
Sv. Magdalena v Marib.	138	143	+5	93
Vseh skupaj	545	527	-18	

Ker prebiva v tem dekanatu veliko število Nemcev, nima razmerje števila udov do števila prebivalstva nobenega pomena. Neznatno nazadovale so vse fare razven Maribora. Pod srednjo črto stoji Devica Marija v Puščavi, ki je torej v tem dekanatu najboljše fara pod ozirom Mohorjeve družbe.

Kapitan Sharkey.

(Dalje.)

Kapitan in pomagač sta zavriskala od veselja, in trenutek pozneje je bilo vse moštvo deležno te radosti. Pozabili so popolnoma na disciplino in se zbrali na krovu, da slišijo novice.

Mornar iz Nove Anglije je bil v ospredju in je obračal svoj radostni obraz proti nebesom; bil je namreč puritanec.

„Sharkey obešen!“ je vpil. „Ali veste, gospod uradnik ali imajo že krvnika?“

„Nazaj!“ je kričal pomagač, ki mu je bila disciplina bolj važna nego novice. „Ta dolar, kapitan Searrow, vam dam srčno rad, še nikoli nisem plačal kake stave tako z veseljem. — Kako so vjeli razbojnika?“

„No, to vam lahko pojasnim; postal je tako krut, da ga niti lastni tovariši niso mogli več trpeti, in pristupil se jim je tako, da ga niso hoteli imeti več na ladiji. Postavili so ga na suho na otoku Little Mangles južno od Mysteriosa Bank, in tam ga je našla trgovska ladija iz Portobella in ga pripeljala sem. Govorili so, da ga pošljejo na Jamajko pred sodišče, toda naš dobri mali guverner Sir Charles Envan o tem ni hotel nič slišati. „To je moja pečenka“, je rekel, „in zahtevam, da se speče.“ Ako morete počakati jutri do desete ure, boste pa videli to pečenko obešeno.“

„Jako rad bi“, je rekel zamišljeno kapitan, „toda veliko preveč zamude imam. Odriniti bi moral z večerno plimo.“

„To ni mogoče“, je rekel uradnik odločno. „Z vami se vrne guverner.“

„Guverner?“

„Da! Dobil je od vlade poročilo, da se naj vrne nemudoma. Ladjica, s katero se je pripeljal, je odšla v Virginijo. Zato je čakal Sir Charles na vas, ko sem mu povedal, da pridete pred deževjem.“

Vuzenica.

Župnija	Število udov lani	Število udov letos	Več ali manj kot lani	Na koliko pre- bivalcev en ud
Vuhred	37	38	+1	20.7
Trbonje	38	38	0	23.3
Ribnica	132	133	+1	27.8
Vuzenica	61	52	-9	39.8
Sv. Anton na Pohorju	37	42	+5	40.7
Št. Primož	13	17	+4	44.7
Vseh skupaj	318	320	+2	

Povprečno pride v tem dekanatu na 28.3 duš en Mohorjan. Dekanat ima torej za polovico premalo udov v razmerju z drugimi slovenskimi kraji.

Število udov je v štirih farah neznatno napredovalo, v eni padlo in v eni ostalo isto. Skupno je napredovala dekanija za dva uda.

Iz drugih dekanij še ni celotnih podatkov. Seveda navedene številke še niso nespremenljive, ker še lahko pristopijo novi udje. Ker so se te številke sestavile pri prvem, površnem pregledovanju pol in pole še niso urejene, je tudi mogoča kakšna pomota, ter naj se blagohotno oprusti.

Politični pregled.

Državni zbor.

Dunaj, 14. marca.

Danes je imela zbornica zopet plenarno sejo. Nadaljuje se debata o agrarnih resolucijah. Zanimanje za to vprašanje je minimalno. Govore sicer zastopniki skoro vseh agrarnih strank, toda krog njihovih poslušalcev je po večini malenkosten.

Kot prvi je govoril danes poslanec Roškar, ki je s svojo temperamentno zgovornostjo vzbujal primeroma še največ pozornosti. Poslanec Roškar je govoril najprej slovenski, nato je pojasnjeval vzroke nazadovanja poljedelstva in je zahteval, da se izvrši melioracije planinskih pašnikov, posebno na Spodnjem Štajerskem. Brez državne podpore se poljedelstvo na Spodnjem Štajerskem ne bo dvignilo, ker deželni odbor zanemarljivo okraja, kjer živijo Slovenci. On graja tudi oblasti, ki ne pripoznajo potrebe, da se odpomore siromaštvu; ker ljudstva sploh ne poznajo, torej tudi ne morejo poznati njegovih razmer. Pritožil se je tudi, ker se na Spodnjem Štajerskem ni razdelila za nabavo plemenske živine določena svota iz kredita za pospeševanje živinoreje.

Prihodnja plenarna seja v petek dne 17. t. m. Med tem časom bo imel redne seje proračunski odsek in tudi drugi.

Poset nemškega cesarja na Dunaju.

„Fremdenblatt“ poroča iz zanesljivega vira, da obišče nemški cesar Viljem cesarja Frana Josipa dne 26. t. m. na Dunaju ob priliki, ko se bo preko Benetk vozil na otok Kri. Viljem ostane na Dunaju samo en dan.

Dr. Milovanović o položaju na Balkanu.

Srbski minister zunanjih del dr. Milovan Milovanović se je izrazil, da Srbije ne more vznemirjati zbliževanje balkanskih držav Bolgarije, Grške in pa Črne Gore, ker ji ni nevarna koncentracija balkanskih držav, pač pa se je Srbiji bati evropske koncentracije.

„Dobro, dobro!“ je rekel kapitan malo pobit, „jaz sem priprost mornar in ne vem dosti o guvernerjih in baronetih in njihovih navadah. Ne spominjam se, da bi bil kdaj imel kaj več opraviti z njim. Ako pa je v službi kralja Georgeja in želi, da bi se peljal do Londona, rad storim zanj vse, kar mi je le mogoče. Tu je moja lastna kabina, ki mu je na uslugo. Kar se tiče kuhinje, imamo šestkrat na teden: lobscouse (jed iz krompirja, suhorja, mesa in čebule) in salmangundy (ragout iz razsekanega mesa, jaje, rib); toda ako misli, da je naša kuhinja zanj premalo okusna, lahko vzame s seboj svojega lastnega kuharja.“

„Nič ne skrbite, kapitan Searrow“, je rekel uradnik. „Sir Charles je baš sedaj bolehen, ravnokar ga je zapustila mrzlina in najbrže bo večino potovanja v svoji kabini. Dr. Lasousse je rekel, da bi bil podlegel, ako bi ga ne bilo nekoliko poživilo to, da obesijo Sharkeyja. Sicer je duhovit človek in ga ne smete grajati, ako je bolj kratkih besed.“

„Naj govori kar hoče, in dela kar hoče, dokler me ne bo motil, kadar imam opraviti na ladiji“, je rekel kapitan. „On je guverner na St. Kittu, jaz pa sem guverner na „Morning Staru.“ Toda ako mu je prav ali neprav, oditi moramo z prvo plimo, kajti jaz imam rayno tako dolžnosti do svojega gospodarja, kakor on do kralja Georgeja.“

„Nocoj bo komaj še gotov; urediti še mora mnogo stvari, predno odpotuje.“

„Torej zgodaj jutri zjutraj.“

„Izborni! Nocoj pošljemo na krov njegove stvari, a sam pride jutri rano, ako ga pregovorimo, da zapusti St. Kitt, ne da bi videl viseti Sharkeyja. Njegova naročila so bila jako nujna, mogoče da pride takoj. Najbrže ga bo spremljal na potovanju dr. Lasousse.“

Ko sta ostala kapitan in pomagač sama, sta pripravila vse, kar sta le mogla, za svojega znamenitega potnika. Izpraznila sta največjo kabino in jo okrasila njemu na čast in preskrbela nekoliko skrinj

Rimsko potovanje poslancev.

Dunaj, 14. marca. Poslanec Steinwender je sklical danes one poslance, ki so naznanili, da hočejo iti v Rim proslavljati rešeno in še ne rešeno Italijo. Zatrjuje se, da je zelo dvomljivo, če se bo rimsko potovanje nemških liberalnih poslancev posrečilo. Eni pravijo, da nasprotujejo potovanju zlasti krščansko-socialni poslanci, ki nočejo z vso naglico rešiti fakultetnega vprašanja in grozijo nacionalcem, da jim odpovedo svojo, za liberalce neizogibno potrebno pomoč, drugi pa zatrjujejo, da nasprotuje potovanju v Rim tudi mnogo nemških nacionalcev samih, ker smatrajo to za Nemcev nedostojno dobrikanje Lahom.

Pač pa se bodo ogrski poslanci pod vodstvom zborničnega predsednika Berceviczija podali v Rim. Ogrji agitirajo za veliko udeležbo, posebno z ozirom na to, ker se nemškonacionalni avstrijski poslanci obojavljajo.

50letnica združenja Italija.

Včeraj dne 14. t. m. je preteklo 50 let, kar je bilo ustanovljeno italijansko kraljestvo.

Italijansko fakultetno vprašanje.

Radi potovanja v Rim bi nemški nacionalci radi rešili italijansko fakultetno vprašanje še pred veliko nočjo, ker drugače bo sprejem v Rimu hladen in mrzel. Jugoslovani pa so mnenja, da ni nobene potrebe, da bi se posvetovanje tega predloga pospeševalo. Utemeljuje se to tudi z dogovorom z ministrskim predsednikom, v katerem se ni določilo, da bi se moralo rešiti zadevo pred majem.

Slovanska Jednota se je pridružila stališču Jugoslovanov.

Na Kitajskem

se razširja antiruska agitacija. V bližini Vladivostoka se zbira kitajsko vojaštvo. Vsak dan imajo strelne vaje. Tudi v Mandžuriji že oborožujejo milico. Iz inozemstva uvažajo orožje in železnice neprenehoma uvažajo provijant. Listi so mnenja, da je položaj zelo resen. Beležimo kot kronisti.

Razmerje med Rusijo in Kitajsko se slabša.

Ruski poslanik v Pekingju je dobil od vlade naročilo, izročiti kitajski vladi noto, katera se glasi, da smatra ruska vlada odgovor kitajske vlade, radi omejevanja ruske trgovine z monopoli in radi ustanovitve ruskih konzulatov v okraju Kobdo, kot dokaz za nenaklonjenost Kitajske napram Rusiji. Zato pozivlja ruska vlada kitajsko, naj dobro premisli posledice takega ravnanja, ker bi takšno ravnanje gotovo napravilo razmere med Rusijo in Kitajsko napete.

Težkoče med Mehiko in Združenimi državami odstranjene.

Kakor Reuterjev biro poroča, je dobil mehikanski zastopnik vlade v Londonu od mehikanskega ministrstva brzojavko, da so odstranjene težkoče z Unijo, ki je izjavila, da je pripravljena, umakniti svoje bojne ladije iz mehikanskih pristanišč. Združene države so še enkrat potrdile svojo izjavo, da zbiranje čet na meji ni imelo drugega namena, kakor čuvanje zakonov nevtralitete.

Pridobivajte nove naročnike!

vina za poboljšek k priprosti hrani, ki je bila na trgovski ladiji.

Zvečer je začela dohajati guvernerjeva prtljaga — veliki, z železjem okovani kovčki, kositraste skafije za listine in druga prtljaga s čudnimi oblikami, v katerih je bil najbrž klobuk, sablja itd. Potem pa je prišla uradna listina s heraldičnim znamenjem na velikem, rudečem pečatu, v kateri je stalo, da Sir Charles Ewan pozdravlja kapitana Searrowa in upa, da ga ugleda prihodnje jutro, kakor hitro mu dopuste dolžnosti in bolehnost.

Bil je mož-beseda, kajti komaj se je začelo dani in svitati, je prišel in zlezal malo težko po lestvi na krov.

Kapitan je slišal, da je gospod guverner malo ekscentričen, toda tako čudne figure si ni predstavljal, kakor je prišepala slabotno po krovu in se opirala na debelo palico.

Nosil je nekako lasuljo, spleteno v majhne kitičice, kakor jih ima koder, in segala mu je tako nizko prav na obrvi, da je bilo videti, kakor bi mu viseli na njej veliki zeleni naočniki, ki so mu zakrivali oči. Imel je ponosen, kljukast nos, ki je bil zelo dolg in tenak. Radi mrzlice si je ovil grlo in brado v široko, plateno ovratnico in na sebi je imel širok, rožnat plašč, prevezan z vrstico okoli pasu.

Ko je korakal, je ponosno dvigal svoj nos, z glavo pa se je obračal na vse strani kakor bedak, ki si ne zna pomagati, in klical kapitana z visokim, stokajočim glasom.

„Ali imate moje stvari?“ je vprašal.

„Da, Sir Charles!“

„Imate vina na krovu?“

„Naročil sem pet škrinj, sir!“

„In tobaka?“

„Sodček trinidadskega!“

„Igrate pike?“

„Precej dobro, sir!“

„Torej dvignite kotev in na morje!“

(Dalje prihodnjik.)

Raznoterosti.

† **O. Bernard Vovk.** Dne 10. sušca 1911 smo pokopali v Brežicah ob Savi preč. p. Bernarda Vovka. Pokojni, ki je bil starosta med svojimi redovnimi sobraty v redni provinciji Sv. Križa in med duhovniki v lavantinski škofiji, se je poročil dne 11. nov. 1824 v Brezovici na lepem Gorenjskem. Gimnazijo je obiskoval v Ljubljani z izbornim vspehom. Po dokončani gimnaziji je leta 1843 vstopil v frančiškanski red. Noviciat je prebil v divnem Nazarju v Savinjski dolini. V bogoslovje je pohajal v Gorici in Ljubljani. Dne 28. septembra 1846 se je zavezal s slovesnimi redovnimi obljubami in dne 27. decembra 1847 je bil posvečen v mašnika. Po dokončanem bogoslovju je služil najprej eno leto kot duhovni pomočnik pri frančiškanski župniji v Ljubljani, potem je šel v Novo mesto za suplenta na gimnazijo, ki je bila tedaj v rokah oo. frančiškanov. V Novem mestu je ostal eno dobro leto. Čez dobro leto dni so ga poslali njegovi redovni predstojniki na dunajsko vseučilišče, kjer je slušal predavanja iz matematike in fizike. Po dveh letih je napravil državni izpit pod predsedstvom slavnostnega Miklošiča z izvrstnim vspehom. L. 1854 ga že zopet najdemo na novomeški gimnaziji, kjer uči matematiko, fiziko in kot prosti predmet francoščino. Leta 1857 je postal gimnazijski ravnatelj in je načeloval novomeški gimnaziji kot ravnatelj do leta 1867. Tedaj je odstopil od ravnateljstva, a ostal pa profesor. Leta 1870 so vzeli frančiškanom novomeško gimnazijo, a p. Bernarda Vovka so nastavili definitivno kot c. kr. profesorja. Leta 1884 je šel naš nepozabni p. Bernard po 30letnem delovanju v pokoj. Nekaj let je ostal v Novem mestu, potem se je podal v Gorico, da posveti svoje moči domači redovni gimnaziji. Leta 1893 je dal za vselej slovo šoli in poučevanju in se je preselil v Nazarje na Spodnjem Štajerskem. Leta 1898 je ondi na tihem obhajal zlato sveto mašo, ker pa mu ni posebno ugajalo ostro podnebje zgornje Savinjske doline, se je leta 1899 preselil v Brežice ob Savi. Dne 29. decembra leta 1907 je obhajal v redovni cerkvi v Brežicah na slovesen način biserno sv. mašo. Pokojni p. Bernard Vovk je bil vzoren redovnik, vzgleden duhovnik, temeljit, globoko izobražen profesor in izvrsten pedagog. Pokojnega so se radi spominjali njegovi učenci, visoko čislali njegovi redovni sobratje, visoko cenili vsi, ki so ga poznali. In vsi, ki so večkrat občevali z njim, so trdno upali, da bo do dokončal 70letnico mašništva, kajti bil je do zadnjega vedrega duha, zdravih čutov in bil je bolan le dober dan. Naj mu sveti večna luč! — Pogreb je bil nad vse sijajen, prisostvovalo mu je 37 duhovnikov, 21 svetnih, 16 redovnih in so bili zastopani vsi uradi. Nagrobni govor je imel o. Kasijan iz Maribora.

Deželni šolski svet je mešano ljudsko šolo v Studencih pri Mariboru, ki je imela šest stalnih in tri paralelne razrede, razdelil v petrazredno deško in petrazredno dekliško šolo in obe dve uvrstil v prvi krajevni razred. — Trirazredna ljudska šola v Novicerkvi se je razširila v štirirazredno. — Na ljudski šoli v Jarenini je nastavljen kot nadučitelj tamošnji definitivni učitelj Josip Čonč. — Kot definitivni so imenovani naslednji učitelji, oziroma učiteljice: Josip Jerše na ljudski šoli v Kapeli pri Brežicah, Andrej Gostiša na ljudski šoli v Jurkloštru, Karol Drogenik na ljudski šoli pri Sv. Marjeti pri Rimskih toplicah, učiteljici Wach in Baseli na ljudski šoli v Kamnici, supletinija Viktorija Zörer na ljudski šoli v Ljubečni in Marija Confidenti na ljudski šoli v Petrovčah. — Za okrajnega pomožnega učitelja za politični okraj Slovenjgradec je imenovan provizorični učitelj v Mariji Devici v Puščavi Andrej Leskovšek.

Clanicam Zadrugne zveze v Celju na znanje. Ker lažnjivi napadi na našo organizacijo ne ponehajo, smo prisiljeni poročati o celjski zvezi marsikaj, kar njeni faktorji javnosti prikrivajo. Iz celjske zveze sta izstopili posojilnica v Trbovljah ter hranilnica in posojilnica pri Sv. Tomažu, in sklenili, da se podvržeta državni reviziji. Več starejših posojilnic bo v kratkem sledilo njunemu vzgledu. Izstopili sta zadnje dni dve posojilnici, kojih imena še danes zamolčimo. Izstopila je tudi posojilnica v Pištanju. Cela vrsta posojilnic (imena so na razpolago) hoče pristopiti k nemški zvezi v Gradcu. To so posojilnice, katere vodijo — učitelji in slogaši. Celjska zveza je 25 tisoč kron posodila v denarnih stiskah se nahajajoči tiskarni v Celju, seveda „po ovinkih.“ Kranjske članice celjske liberalne zveze se bodo prestrašene vsled konkurza Glavne posojilnice pridružile deželni zvezi v Ljubljani, pri celjski zvezi ostanejo le one, katerih deželna zveza — iz lahko umljivih vzrokov — ne bo marala. V interesu slovenskega narodnega gospodarstva je, da se napravi red ali pa, da vse članice pokažejo hrbet celjski zvezi. Ljudstvo bo klicalo voditelje onih posojilnic, ki so včlanjene pri celjski zvezi, na odgovor. Pod takimi razmerami trpimo vsi Slovenci!

Vse posojilnice, ki bodo pristopile k Narodni založbi, bomo imenoma navedli, da bo ljudstvo spoznalo tiste, ki še nadalje hočejo z denarjem kmeta podpirati liberalno politiko. Naj si dobro premislijo predno pristopijo k Narodni založbi, ker je to zadržga in morajo pri njej precej jamčiti, med tem ko pri Zvezi slovenskih posojilnic ne prevzamejo nobenega jamstva.

Vse naše somišljenike, ki so v odboru ali nadzorstvu posojilnic, ki so včlanjene pri celjski zvezi, opozarjamo na dogodke pri celjski zvezi, zlasti pa na

njeno denarno stisko. Članice druga za drugo zapuščajo celjsko zvezo, zveza pa svoja že itak pičila sredstva nalaga v s finančnimi težavami se borečo tiskarno v Celju.

Podobna bratec. V Ljubljani izhajajoče mladinsko „Jutro“ in ptujski „Štajerc“ sta dva, eden drugega vredna bratec. Obema ni nič za resnico in pravico, ampak se brezstidno poslužujeta vseh, še tako umazanih sredstev, samo če moreta koga blatiti in denuncirati; oba lista sta prava revolver-žurnal. Kakor pa „Slovenec“ sedaj brezobzirno razkrinkava „Jutro“ in poziva, naj vsakdo vrne to umazano cunj, tako moramo poskrbeti tudi mi na Štajerskem, da izgine „Štajerc“ iz zadnje slovenske hiše. List, ki blati vse, kar je slovenskemu ljudstvu svetega, ki služi za propagando renegatstva in nemštva, ki ga vzdržuje najnevarnejša ljudska kuga — šnops, ne spada v slovensko hišo, ampak na smetišče.

Sprememba posesti. V Vojniku je kupil Urata-ričevo hišo ob državnih cestah titularni orožniški stražmojster Vizjak. — V Sovodnji pri Celju je kupil Štravsovo hišo in gostilno nemški mesar Junger iz Celja za 38.000 K.

Poslanec Gostinčar bo predaval v Trbovljah v nedeljo dne 19. t. m. popoldne ob 3. uri v Društvenem domu o socialnem zavarovanju. Ob enem bo društveno zborovanje J. S. Z.

Sprememba vremena. Pred tremi dnevi tako krasno pomladansko solnce, lepi dnevi in skoraj že poletna vročina, včeraj in danes pa sneg, ki je že precej na debelo zapadel. Če bo tako, bomo o veliki noči imeli hujšo zimo kot pa o božiču.

Vsa društva, ki žele imeti dobre skioptikone ali serije skioptičnih slik, naj se obrnejo na „Slovensko Stražo“ v Ljubljani. Postreženo bo bolje, kakor pa drugod!

Živnostenska banka. Na svojem obnem zboru v nedeljo dne 12. t. m. je sklenila Živnostenska banka izplačati od čistega dobička v znesku 4.763.173 K 7% dividendo, to je 14 K.

Novi smodki Virginiosa in Cigarillos, ki ju do- slej prodajajo samo na Dunaju, prideta v splošni promet dne 1. julija 1911. Povpraševanje po teh dveh novih vrstah je bilo tako nepričakovano veliko, da mu ni moglo slediti izdelovanje, zato se ni moglo pričeti z razpečevanjem po drugih krajih.

Društvo jugoslovanskih uradnikov denarnih za- vodov. V nedeljo dne 12. t. m. se je vršil v Trstu u- stanovni občni zbor zgoraj imenovanega društva. U- deležilo se je kakih 60 uradnikov in uradnic. Za predsednika je bil izvoljen Slovenec gospod Herman Furlan.

Zborovanje Slovenske kmečke zveze v Trbov- ljah, Društveni dom, se vrši v nedeljo dne 19. t. m. dopoldne ob 9. uri. Poročata poslanca dr. Benkovič in Terglav.

„Danica.“ Slovensko katoliško akademično dru- šтво „Danica“ na Dunaju si je izvolilo na zadnjem obnem zboru dne 10. t. m. sledeči nov odbor: pred- sednik: iur. Stanko Masič; podpredsednik: med. M. Justin; tajnik: iur. Vekoslav Ortovec; blagajnik: iur. Filip Orel; knjižničar: med. Miko Sever; go- spodar: med. Anton Torkar.

Hlačno krilo. Prvo razburjenje je minilo. Nova moda vedno bolj prodira. Najbrže se dame ravna- jo po reku, vsak pritisk rodi odpor in hočejo zopet en- krat uveljaviti svojo besedo in si ne pustijo diktirati od moškega spola, kaj da naj oblečejo in kaj ne. Na Dunaju na primer je nekaj dam že čisto nemoteno promeniralo po mestu. No, senzacija pač mora biti, če drugje ne, pa pri obleki.

Štajersko.

Maribor. Samoumor. V ponedeljek dne 13. t. m. popoldan so čuli ljudje v nekem gozdu pri Radvanju močan pok. Iz radovednosti so šli gledat in so našli človeka z popolnoma raztrgano glavo. Poklicana žan- darmerija je konstatirala, da je samoumorilec Ivan Sitter, dninar iz Pristove. Usmrtil se je pa na ta na- čin, da si je vtaknil v usta dinamitno patrono in jo zažgal, tako da mu je glavo v pravem pomenu bese- de razneslo.

Maribor. Celovške razmere hočejo menda uve- sti na mariborskem kolodvoru. Ko se je v nedeljo ponoči po koncertu odpeljala večja družba zunanjih gostov, so seveda vsi zahtevali vozne listke v sloven- skem jeziku in so jih tudi dobili. Ko je pa gospod sodnik Zemljč iz Ormoža z legitimacijo zahteval voz- ni listek, ga je nadržal službujoči uradnik Graf, da naj govori nemški, ker mora kot sodnik biti tega je- zika zmožen. Seveda se ni ugodilo tej neopravičeni zahtevi. Iz vse zaudeve hočejo napraviti sedaj nemški listi afero in kriče o „škandalih“, ki so se baje do- godili na mariborskem kolodvoru. Vidi se, da gotovim ljudem rase greben in bi radi z izzivanjem ustvarili razmere, kakor so že ponekod. Iz poročil nemških li- stov, ki obrekujejo in denuncirajo, zveni naravnost poziv, naj se pri kaki drugi priliki s surovo silo na- pade potnike, ki izvršujejo samo svojo sveto in čast- no dolžnost, da na svoji zemlji zahtevajo v svojem je- ziku, kar morajo plačati. Čas bi že bil, da se pri na- ših železnicaht uravnajo jezikovne razmere, da bodo slovenski potniki varni pred šikanami raznih puhlo- glavih in nadutih uradnikov. Naša naloga pa je, da vsakdo stori svojo dolžnost in se poslužuje vedno sa- mo slovenščine. Bodimo dosledni in ne poznajmo kom- promisov, potem nemška drevesa ne bodo zrasla do neba!

Maribor. Tramvaj. Ko bo izgotovljen novi dravski most, bodo začeli po mariborskih ulicah pola- gati tir za električno cestno železnico. Tekla bo ta železnica od glavnega kolodvora po Tegetthoffovi u- lici, skozi Viktringhofovo ulico, čez Glavni trg po no- vem mostu na koroški kolodvor, skozi Studence proti Lembahu. Pri mostu se bo odcepil del proge skozi Tr- žaško cesto proti Radvanju. Misli se tudi na progo proti Kamnici, en načrt vodi iz Glavnega trga po Ko- roški cesti, drug pa od glavnega kolodvora čez mest- ni park. Iz Tegetthoffove ceste se bo odcepil del pro- ge skozi Melje proti St. Petru do mestne meje, od glavnega kolodvora pa po Leitersbergu do Dervuše- kove opekarne. Vse podjetje se bode baje izvršilo do leta 1914 (!?)

Sv. Magdalena v Mariboru. Meseca februarja 1911 je bilo: 21 porok, 41 rojencev, 41 mrličev. V sv. katoliško cerkev so se vrnile tri osebe.

Pobrežje pri Mariboru. V ponedeljek dne 13. t. m. je nagloma, zadet od kapi, umrl gostilničar Albin Wornik, rodom iz Hoč, v 44. letu starosti. Ranjki je bil splošno znan. Pogreb se je vršil danes, ob 4. uri popoldne.

Vuzenica. Občinske volitve v Vuzenici so se končale s popolno zmago Slovencev v vseh treh raz- redih. V prvem je znašala slovenska večina 1, v tretjem blizu 30 glasov; v drugem pa so Nemci spra- vili komaj 4 glasove skupaj.

Sv. Križ tik Slatine. Katoliško politično društ- vo za rogaški okraj priredi v nedeljo dne 19. t. m. pri nas političen shod. Pridejo govorniki od drugod. K obilni udeležbi vabi odbor.

Slivnica pri Celju. Pretečeno nedeljo dne 12. t. m. je priredil tukaj gospod poslanec Vrečko shod. — Gospod župan, ki opravlja ob enem tudi službo občin- skega sluga, bi bil moral shod razglasiti, a je to stor- lik tako, kakor bi ne bil več v čitanju razglasov, menda pač zato, ker so pred durmi občinske volitve in se mu njegov liberalni županski stolec močno ma- je. Ker je bil župan in njegova stranka mnenja, da je prišel gospod poslanec agitirat za občinske volitve, je zagnala neka šnopsa pijana tolpa takoj v začetku shoda huronski krik. Najbolj sta se odlikovala dva manjša posestnika, od katerih se eden preživlja tudi od darov gospoda župnika, drugi pa z zaslužkom, ki ga ima pri gospodu župniku. Kakor se sliši, se bo- deta pred sodnijo morala zagovarjati za svojo olik- nost. Sedaj pač vidimo, kam zapelje človeka šnops. Je pač potrebno pri nas na Slivnici še mnogo izob- razbe. Shod se je vršil v kljub šnopsarske tolpe v župnišću. Gospod poslanec nam je prav živo označil stališče naših poslancev v deželnem zboru in naspro- tje nemške nacionalne večine napram nam Sloven- cem. Ob koncu svojega govora je izjavil: „Ne bil bi se dotaknil niti z besedo vaših občinskih volitev, ali ker vidim brezpotrebno razburjenje, vam zakličem: možje volite, volite verne, značajne in narodne mo- že!“ Beseda verne je močno vsekala v srce gospoda nadučitelja Kurboša, da je tudi moral pokazati svojo liberalno oliko. Nato je predsednik shoda, gospod Ja- godič, z zahvalo gospodu poslanecu in vsem poslan- cem Slovenske kmečke zveze zaključil shod. Potem so pričeli razgovor naš velečastiti gospod župnik radi občinskih volitev ter predlagali in dali na glasovanje kandidate II. in III. volilnega razreda, ali zopet ni- so bili gospodu Kurbošu po volji katoliško narodni možje. No, pa ni čuda, saj ga ne vidimo skoro nik- dar v cerkvi pri izpolnjevanju verske dolžnosti, pač pa smo ga videli jutraj pred shodom hoditi okoli cer- kve, na kar je dobil lepo družbo iz cerkve odišlih, ki niso hoteli poslušati postni pastirski list našega premilega nadpastirja. Slivničani, ali naj te ljudi po- slušamo? Ali naj takšne volimo v občinski odbor!? Nikakor ne! Sedaj smo jih spoznali natanko. Mi bo- demo volili od velečastitega gospoda župnika predla- gane kandidate, ki so res katoliško-narodni možje in s tem zadostili velečastitemu gospodu župniku za vse žalitve tega dneva, širji javnosti pa pokazali, da ne maramo liberalne Kurbusove stranke!

Teharje. Bridka izguba je zadela vrlo narodno in krščansko hišo bivšega slovenskega župana na Teharjih gospoda J. Rebova. Umrli mu je dne 11. t. m. obče čislana žena Neža Rebov, ki je bila vzor slo- venske pobožne žene, gospodinje in matere. Veliča- sten pogreb, katerega se je udeležila šolska mladina in vsi zavedni Teharčani, je pričal o njeni priljubl- jenosti. Počivaj v miru, vrli žena in slovenska mati, in dal Bog, da bi Tvoj zgled rodil mnogo posnemo- valk v narodnem in krščanskem delu.

Kranjsko.

Novo mesto. Na mesto odstopivšega župana Jo- zefa Ogorevca je bil soglasno izvoljen v občinski seji dne 10. t. m. za novomeškega župana odvetnik dr. Šegula. Dr. Šegula je bil že dvakrat izvoljen za žu- pana. Za prvega občinskega svetovalca je bil izvoljen gospod Ivan Krajec.

Ljubljana. Koliko društev je v Ljubljani. Mi- nolo leto je bilo v Ljubljani 275 društev, ki so imela 111.993 članov. Od teh je slovenskih 229 s 105.956 člani, nemška društva imajo 6037 članov. Vsak Ljub- ljančan je torej povprečno član treh društev.

Ljubljana. Dne 21. t. m. se vrši dopolnilna vo- litiv za deželni zbor v občinah Mokronog in Žužem- berg. V. L. S. kandidira župana Vehoveca, socialni demokrati svojega voditelja Kristana.

Ljubljana. Od oseb, ki so obtele na črnih ko- zah, je ena delavka umrla.

Kdor želi

denar prihraniti, ter zasneljivo dobro blago po niski ceni kupiti, naj gre z zaupanjem v pošteno trgovino

Janko Arkmann-a
v Šent Jur ob
Južni žel.

Vage

za vagone, voze (mostne), centimalne, škalo, decimalne, za živino, tablicove in vsake druge vrste za gospodarske in obrtniške namene izdeluje ter priporoča po nizkih cenah

Jos. Kaláb,
tovarna za vage,
Brno, Zidenice Moravske.
80 slovanska obrt.

Kamnosek Franc Koban,

poprej A. Horvat v Račjem
pri Mariboru

naznanja, da ima v zalogi vsake vrste nagrobnih spomenikov po nizki ceni.

Izvrstni molitveniki

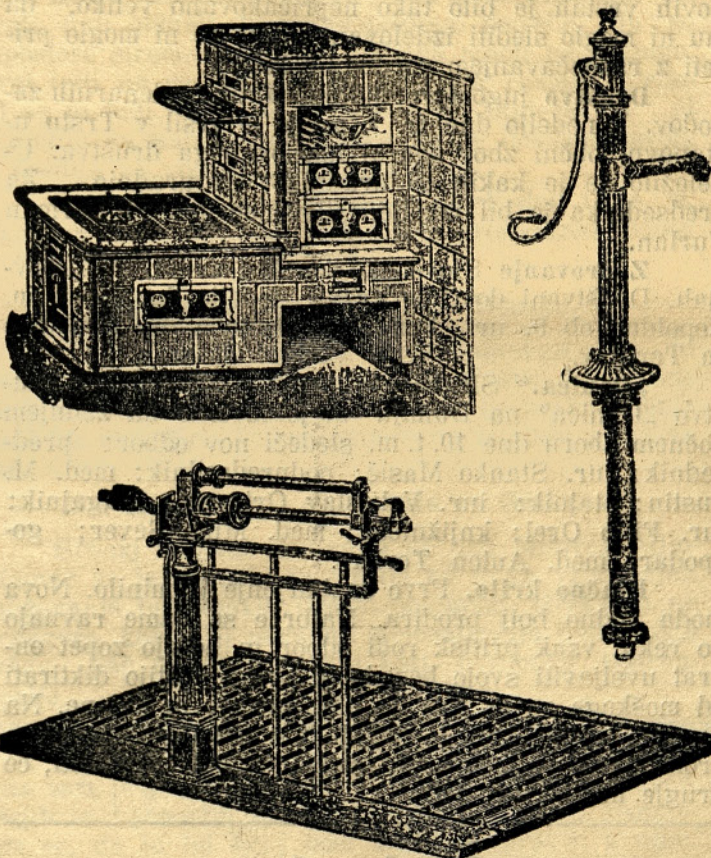
so:

Nepg. Venec pobožnih molitev in sv. pesmi . . . K 3-50
Kozman, Dekliške bukvice . . . 3—
Venec svetih pesmi . . . 2—
Priatelj otroški . . . 40
Sv. Opravilo . . . 1-35

Vsi ti molitveniki se dobijo tudi v zlati obrezi in stanejo potem okoli 50 vinarjev več. Poština znaša 20—30 vin. za 1 knjigo.

Trgovina tiskarne sv. Cirila
v Mariboru.

Zahtevajte v gostilnah katoliško-narodne liste: Slov. Gospodar, Straža.

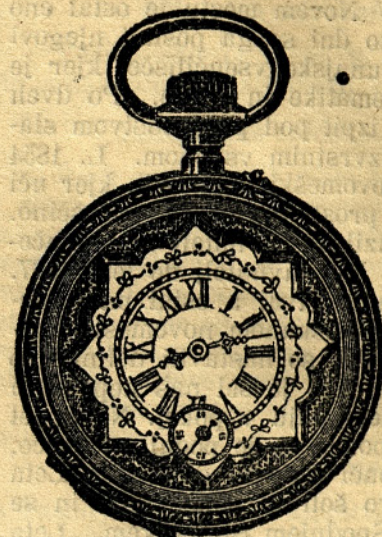

Edina narodna trgovina čevljev

v Celju priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnih čevljev. — Preostalo zimsko blago se proda po zelo znižanih cenah. Ta prodaja traja samo do 15. marca. Pridite in hitite, da ne zamudite ugodne prilike. Priporoča se velespoštovanjem

Štefan Strašek

Celje : Kovačeva ulica.

Svoji k svojim!

Urar, očalar in zlatar

Franjo Bureš

Maribor

Tegethofova cesta 39
pred kolodvorom, priporoča svojo pogato zalogo zlatnine, srebrnine, ur i. t. d. po nanizji ceni.

Gramofone s slovenskimi ploščami, čistim in jasnim glasom iz najboljših tovarn. Priznana najboljše igle za gramofone.

Popravila se točno in hitro izvršujejo.

Stavbeni in umetni ključavničar, oblast. koncesionirani vodovodni instalater

Ivan Rebek, Celje

Poljska ulica št. 14.

Se priporoča zadrugam, občinam, korporacijam in zasebnikom za cenjena naročila, namreč za navadne, kakor tudi umetno izdelane železne ograje, kakor tudi vrata, bodisi za vrte, dvorišča, cerkve, grobove itd., štedilna ognjišča vseh sistemov za zasebnike, gostilne ali zavode. Prevzamem napeljavo vodovodov iz studencev, vodnjakov s hidraličnimi vidri. Izdelujem vsake vrste tehtnice, tudi prenosne (Brückenwagen), prevzamem iste kakor tudi uteže v popravilo. Napeljujem strelovode ter prevzamem sploh vse v mojo stroko spadajoča dela in izvršujem ista točno in solidno, vse po zmernih cenah.

Nova mesnica.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem otvoril v Celju nasproti hotela „Pri belem volu“ novo mesnico.

Prav pridnega poseta svojega podjetja proseč, zagotavljam pri kakovosti mesa, ceni kakor postrežbi storiti vse možno, da si pridobim zaupanje, in s tem blagohotno nadaljevalno priporočilo. Z velespoštovanjem

Josip Stelzer,
mesar.

M. Zabukošek

krojaški mojster v Celju

priporoča svoj

modni salon za gospode,

ki se nahaja v novi posojilnični hiši na Ringu.

Delniška družba združenih pivovaren Žalec in Laški trg v Ljubljani

priporoča svoje marčno, dvojnomarčno, termalno in granatno pivo v sodčkih in steklenicah.

LJUDSKA HRANILNICA in POSOJILNICA V CELJU

registrovana zadruga

z neomejeno zavezo

v lastni hiši (Hotel „Pri belem volu“) v Celju, Graška cesta št. 9, I. nadstropje

obrestuje

hranilne vloge po 4 1/2%, brez odbitka ročnega davka. Sprejema hranilne knjižice drugih zavodov kot vloge, ne da bi se obrestovanje prekinito. Daje vložnikom na dom brezplačno hranilno nabiralnico. Sprejema po sejnem sklepu vloge na tekoči račun in jih obrestuje od dne vložitve do dne vžitja.

uraduje

vsa torka in petek dopoldne. Prošnje se sprejemajo in posila se dajejo vsak dan, izjemni prazniki, dopoldne od 8. do 12. ter od 3. do 6. ure popoldne. Za vplačila po pošti se dajejo zastoj poštne-hranilnične poležavice, št. 92465. Telefon ima št. 8. Za brziave nudostuje naslov: Ljudska posojilnica Celje.

posojuje

na zemljišča po 5%, do 5 1/2%, z amortizacijo ali brez nje, na zastavo vrednostnih listin in na osebni kredit pod ugodnimi pogoji. Konvencija vključene davke pri drugih zavodih in izterjuje svoja članom njih terjatve. Prošnje in listine za vključbo dala brezplačno, stranka plača te koleke